

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.290 van 29 juni 2026
in de zaak A. 248.089/X-19.305**

In zake: XXXX

tegen:

de GEMEENTE MIDDELKERKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pieter-Jan Defoort en Lisa Duquet
kantoor houdend te 8020 Oostkamp
Hertsbergsestraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 mei 2026, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het door de gemeenteraad van de gemeente Middelkerke op 21 januari 2026 definitief vastgesteld beleidsplan ruimte Middelkerke, bestaande uit een strategische visie en een beleidskader hoger bouwen & strategisch verdichten (beide gedateerd november 2025)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 11 mei 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 juni 2026, om 11.00 uur.

Staatsraad David D’Hooghe heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster, die in persoon verschijnt, en advocaat Nathan De Laruelle, die *loco* advocaten Pieter-Jan Defoort en Lisa Duquet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 10 maart 2021 beslist de gemeenteraad van de gemeente Middelkerke om het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat in 2008 werd goedgekeurd, te vervangen door een gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan.

3.2. Bij besluit van de gemeenteraad van 21 januari 2026 wordt het gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan definitief vastgesteld.

Dit is de bestreden beslissing.

3.3. Verzoekster is voor 1/8ste naakte eigenaar van haar ouderlijke woning, die gelegen is in het gebied dat door het bestreden beleidsplan wordt geïmplementeerd (hierna: de betrokken woning).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn. Dat is, zoals hierna zal blijken, niet het geval.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting door verzoekster

6. Verzoekster voert aan dat de spoedeisendheid voortvloeit uit “de combinatie van de volgende elementen:

- De mogelijke realisatie van de keuzes opgenomen in de bestreden beslissing via toepassing van artikel 4.3.1, §2 VCRO waarbij voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor Stedenbouwkundige handelingen de vergunningverlenende overheid rekening kan houden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de

aandachtspunten die betrekking hebben op ondermeer de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid.

- De ervaring die leert dat de vastgoedsector elke mogelijkheid tot winstmaximalisatie heeft benut zodat deze mogelijkheden op korte termijn het karakter van de betrokken kernen fundamenteel kan wijzigen.
- De bestreden beslissing behelst enkel een beleidskader voor hoger bouwen en biedt daardoor onvoldoende garanties dat de andere doelstellingen uit de bestreden beslissing effectief gerealiseerd worden. In die feitelijke en juridische context is [...] de kans reëel dat de evolutie van de feitelijke situatie op het terrein de strategische visie inhaalt en dat vergunningen worden verleend voor hoger bouwen zonder dat de andere doelstellingen uit de bestreden beslissing worden gerealiseerd.
- In het beleidskader van de bestreden beslissing wordt in het actieprogramma (p.58) in het vooruitzicht gesteld dat ‘prioritair’ zal worden overgegaan tot de opmaak van RUP’s ter uitvoering van het beleidskader ‘Hoger bouwen & Strategisch verdichten’. Het is belangrijk dat de opmaak van deze RUP’s gebeurt op een wettige basis.”

Beoordeling

7. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het vernietigingsberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt aan de eigen zaak, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaken in de periode voorafgaand aan de uitspraak ten gronde.

8. Verzoekster voert niet aan dat er momenteel al enige omgevingsvergunningsaanvraag is ingediend voor een door haar gevreesd en een volgens haar door het bestreden beleidsplan gefaciliteerd hoogbouwproject of meergezinswoningproject in de omgeving van de betrokken woning. Zij toont evenmin aan dat er zich op korte termijn enige implementatie of doorvertaling van de door het beleidsplan mogelijk gemaakte en door haar gevreesde ruimtelijke ontwikkelingen zal voordoen. Een en ander duidt erop dat verzoekster in

werkelijkheid een toekomstige, potentiële spoedeisendheid aanvoert, die een onmiddellijke schorsing van het bestreden besluit niet kan verantwoorden.

9. Verzoekster wijst op het gevaar dat een rechterlijke uitspraak pas zou tussenkomen nadat de beslissingen voor de realisatie van de geviseerde projecten reeds zijn genomen. Die dreiging doet zich thans evenwel (nog) niet voor. Verzoekster doet er te dezen dan ook niet van blijken dat een uitspraak ten gronde, binnen de wettelijke termijn, niet meer effectief zou zijn. Daarbij komt dat een schorsingsvordering steeds kan worden ingesteld wanneer de daartoe vereiste spoedeisendheid zich alsnog zou aandienen.

10. Het besluit is dan ook dat de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift er niet van doet blijken dat het bestreden gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan op korte termijn voor verzoekster dermate nadelige effecten zou (kunnen) hebben dat ze een schorsing kunnen verantwoorden.

VII. Besluit

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoekster niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op negenentwintig juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

David D'Hooghe,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Karin Meerschaut,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Karin Meerschaut

David D'Hooghe